

«Τώρα αναπαύεται στο χώμα του χωριού του...»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

image not found or type unknown

Photo89
image not found or type unknown

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Πατρών κ. Χρυσοστόμου

Άφιερωμένο στον ήρωα της Κύπρου Ήλία Σπηλιωτόπουλο και σε όλους τους ήρωες και μάρτυρες της Κυπριακής τραγωδίας του 1974, με την ευκαιρία της συμπληρώσεως σαράντα δύο ετών από την ανανδρη είσβολή του Άττίλα στην Κύπρο (20 Ιουλίου 1974).

Πέρασαν από τότε σαράντα δύο (42) χρόνια. Δέν ήταν νεκρός, ήταν ήρωας. Οί ήρωες δέν πεθαίνουν ποτέ. Ήταν παιδί, νέος και υπηρετούσε την πατρίδα. Θά άπελύετο σέ λίγο καιρό, γιά νά γυρίση στό χωριό του και νά συνεχίση τόν τίμιο αγώνα, μαζί μέ τήν άπλη άλλά τόσο ωραία οίκογένειά του. Όμως τό χρέος τό ιερό, τόν έφερε στην Κύπρο. Έπεσε στό πραξικόπημα έναντίον του Άρχιεπισκόπου Μακαρίου στις 15 Ιουλίου 1974.

Άκολούθησε ή είσβολή του Άττίλα στις 20 Ιουλίου 1974 και τά ζοφερά έπακόλουθα σημάδεψαν όχι μόνο τούς Έλληνες, αλλά και όλον τόν κόσμο. Σημάδεψαν καρδιές πού πόνεσαν γιά παλληκάρια, γιά γνήσιους Έλληνες στρατιώτες, πού έπεσαν στό πεδίο της τιμής και της δόξης προασπιζόμενοι τά ιερά και τά όσια της φυλής και του Γένους μας.

Τά ιερά κόκκαλά τους έσπάρησαν ως βοτάνη άγία στά μαρτυρικά της Μεγαλονήσου χώματα, ώστε πάνω τους νά άνθίσουν φυτά και δένδρα μυροβόλα, πού τό μοσχοβόλημά τους θά διατηρηται στους αιώνες.

Και δέν είναι μόνο οί γνωστοί, οί όποιοι έπεσαν στό πεδίο της μάχης, αλλά και οί άγνούμενοι πού έχουν τόν δικό τους ξεχωριστό, βαθύ πόνο.

Άλγος μέγα στην καρδιά της Κύπρου και της Ελλάδος. Πληγές άνίατες στό στήθος της «πολιτισμένης» ανθρωπότητας.

Ό Ήλιος Σπηλιωτόπουλος προσφέρθηκε γιά την πατρίδα. «Τύχη άγαθή», ως θά έλεγε κάποιος κατά την άπόδοση άριστείων τιμής.

Γεννήθηκε στό Αγρίδι Αρκαδίας τό 1953. Ό Ιούλιος 1974 τόν βρήκε στην Κύπρο,

όπου έπεσε ήρωικά μαχόμενος.

Σαράντα δύο (42) χρόνια μετά, λίγο πρίν από τήν έορτή του, μέ τιμές ήρωος έπέστρεψαν τά όστιά του, στά εύλογημένα Άρκαδικά χώματα στό χωριό του, στό Άγρίδι Γορτυνίας.

Σαράντα δύο (42) χρόνια τόν περίμενε ή μάνα του. Μαζί της τ' άλλα της παιδιά και τά έγγόνια της, αλλά και πλήθος λαοῦ πολύ μέ έπικεφαλής τόν Μητροπολίτη τής περιοχής Σεβασμιώτατο Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Ίερεμία και τούς Άρχοντες τής περιοχής. Άντεξε αὐτή ή μάνα, γιά νά ζήση αὐτήν τήν ήμέρα και νά πῇ μέ πόνο αλλά και μέ καύχηση και δίκαιη περηφάνεια γιά τόν γυιό της: «Τώρα αναπαύεται στό χῶμα τοῦ χωριοῦ μας...».

Μεγάλωσαν τά ανήψια του, πού πήραν τό όνομά του και τήν λεβεντιά του. (Συγκλόνησε μέ τά λόγια πού εἶπε στήν κηδεία ό ανηψιός του Ήλίας, έκ μέρους και τῶν έξαδέλφων του και όλης τής οἰκογενείας) Όμως πήραν και τήν βαριά κληρονομιά ενός ήρωα, πού δέν εἶναι υλική αλλά πνευματική, ζωγραφισμένη και τυλιγμένη στήν Έλληνική Σημαία, τήν όποία θά κρατοῦν ως ιερά παρακαταθήκη στήν καρδιά και στό σπίτι τους, άφοῦ οἱ λωρίδες της ύπαγορεύουν τό αἰώνιο γιά τούς Έλληνες σύνθημα «Έλευθερία ή Θάνατος».

Σήμερα ήμέρα τοῦ Προφήτου Ήλία, κατά τήν όποία έγινε ή είσβολή τῶν Τούρκων στήν Έλληνική μας Κύπρο πρίν σαράντα δύο χρόνια, γονατίζομε μπροστά στους τάφους τῶν ήρώων και μαρτύρων τής Κύπρου, Κυπρίων και Έλλαδιτῶν και μνημονεύομε τῶν άγώνων και τῶν θυσιῶν τους, άσπαζόμενοι τή γῆ πού κρατάει στά σπλάχνα της, τά κόκκαλά τους.

Κύπρος: Πόνος και καημός μεγάλος! Δόξα και δάκρυ! Φυλακισμένα μνήματα και έλεύθερες ψυχές!

Κύπρος: Τύμβος τής Μακεδονίτισσας, Στρατόπεδο τής ΕΛΔΥΚ και τόσα άλλα μαρτυρικά και αίματοποτισμένα τοπωνύμια!

Κύπρος: Μονή τοῦ Κύκκου και τοῦ Μαχαιρᾶ!

Κύπρος: Αρχιεπίσκοπος Κυπριανός, Γρηγόρης Αύξεντίου, Εὐαγόρας Παλληκαρίδης και τόσοι άλλοι σταυραετοί τής λευτεριάς!

Θυμᾶμαι μέ συγκίνηση βαθιά, όταν μεταφέραμε στήν Κύπρο τό 2013 τήν Κάρα τοῦ Αγίου Αποστόλου Ανδρέου πρός εύλογία και άγιασμό τοῦ μαρτυρικοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Ζωντάνεψαν μνήμες και θύμησες, άγῶνες και θυσίες. Περάσαμε, μέ πόνο ψυχῆς άβάσταχτο, στά κατεχόμενα και φτάσαμε στό φυλακισμένο μοναστήρι τοῦ Αποστόλου Ανδρέα στήν Καρπασία.

Κλαύσαμε και προσευχηθήκαμε μέ δέος και ρῖγος ψυχῆς. Παρακαλέσαμε νά δώση ό Θεός λύση στό θέμα τής Κύπρου, άφοῦ οἱ ίσχυροί τής γῆς, τόσες άδικίες διέπραξαν και διαπράττουν εις βάρος τοῦ Κυπριακοῦ Έλληνισμοῦ.

Σαράντα δύο (42) χρόνια μετά, ό Ήλίας πού γύρισε γιά νά αναπαυθῇ στά άγιασμένα χώματα τοῦ χωριοῦ του, ό κάθε Ήλίας, ό κάθε Στρατιώτης πού

θυσιάστηκε στήν Κύπρο, για τήν δόξα τῆς Ἑλλάδος καί τήν Ἐλευθερία, για τήν τιμή καί τήν πατρώα ἁγιασμένη παράδοση, μάς καλοῦν σέ πνευματική ἀφύπνιση καί συνεχῆ διαμαρτυρία για τήν ἀδικία καί τό ψεῦδος, για τήν καταπάτηση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καί ζητοῦν δικαίωση τῶν ἀγώνων τους μέσα ἀπό τοὺς δικούς μας ἀγῶνες για τήν πατρίδα μας καί μέσα ἀπό τήν δική μας στάση για τήν προάσπιση τῶν ἀδιαμφισβήτητων ἐθνικῶν μας δικαιωμάτων.

Πρὶν λίγα χρόνια στήν Πάτρα πραγματοποιήσαμε σέ συνεργασία μέ τοὺς Κυπριακοὺς Συλλόγους τῆς Ἀχαΐας, μεγάλη ἐκδήλωση, πρὸς τιμὴν τῶν ἡρώων τῆς Κύπρου. Σήμερα, ἑορτὴ τοῦ Προφήτου Ἡλίου, τελέσαμε μνημόσυνο, στό Μοναστήρι του πού γιόρταζε στήν Πάτρα, προσευχηθήκαμε μέ δάκρυα στά μάτια, για τήν ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν τῶν ἡρώων τῆς Κυπριακῆς τραγωδίας.

Κλείνοντας τήν ἀναφορά μας αὐτὴ για τήν ὑπόθεση τῆς Κύπρου, μακαρίζομε τήν ἡρώίδα μάνα τοῦ Ἡλίου, πού περίμενε 42 χρόνια στό Ἀγρίδι τῆς Γορτυνίας, τὰ λείψανα τοῦ ἥρωα γιοῦ της. Μακαρίζομε τὰ ἀδέλφια του καί τὰ ἀνήψια του, γιατί μποροῦν νὰ καυχῶνται για τόν ἰδικό τους ἥρωα, για τόν Ἑλληνα Στρατιώτη πού σκοτώθηκε στήν Κύπρο μας.

Στόν ἥρωα Ἡλία Σπηλιωτόπουλο καί σέ ὅλους ὅσοι ἔπесαν στήν Κύπρο, για τήν λευτεριά καί τήν τιμὴ τῆς πατρίδος, ταιριάζουν τοῦ λεοντόψυχου Εὐαγόρα Παλληκαρίδη τὰ λόγια:

Θά πάρω μιάν ἀνηφοριά,
θά πάρω μονοπάτια
νά βρῶ τὰ σκαλοπάτια
ποῦ πᾶν στή Λευτεριά.

Θ' ἀφήσω ἀδέρφια, συγγενεῖς
τὴ μάνα τόν πατέρα
μές στά λαγκάδια πέρα
καί τίς βουνοπλαγιές.

Κι ὅποιος θελήσει για νὰ βρεῖ ἕνα «χαμένο ἀδερφό», ἕναν παλιό του φίλο,

Ἄς πάρει μιάν ἀνηφοριά,
ἄς πάρει μονοπάτια
νά βρεῖ τὰ σκαλοπάτια
ποῦ πᾶν στή Λευτεριά.

Μέ τήν Ἐλευθεριά μαζί
μπορεῖ νὰ βρεῖ καί μένα.
Ἄν ζῶ θά μ' εὔρη ἐκεῖ.

πηγή: romfea.gr